

Христо Стояновъ: наелъ отъ него къщата му до 22 септемврий, и единъ денъ Христо Стояновъ пристига отъ Търново и иска грубо веднага да го извади отъ къщата, въпръки контракта! *Und der Mann soll jetzt Justizminister werden* [и тозъ човѣкъ сега ще става министъръ на правосѫдието]. Съветваше да се иззематъ вакъфитъ и да се създаде нѣкакъвъ училищенъ фондъ. Спомена за: *Einflüsse einer Macht oder einiger Unterthanen derselben* (коя? Русия) *führten zu dem jetzigen Wechsel* [влиянието на една сила или на нейни поданици доведоха до днешната промѣна]. Дондуковъ може би е направилъ, казва, тази либерална конституция отъ опозиция срещу румелийския уставъ. — Отидохъ у Стоилова. Тамъ сварихъ Desch — хофмайстеръ, смахната фигура. Политически разговоръ; между това, той 2 пъти бѣше виканъ при князъ. — Вечеръта бѣхъ въ обикновената гостилиница: Агура, Начовичъ, Стояновъ. Съ Стоянова приказвахме за чешката литература, за Вратиславъ отъ Митровице, за Хаттала, Гебауера, за Верковичиадата, за никопските развалини, за хиероглифния ножъ, намѣренъ въ Шуменъ (биль у княза, Дриновъ много ценѣлъ тази находка), СI Lat., за моята книга „Heerstrasse“, за градището Стъкленъ при Свищовъ, за големите развалини при Кюлевча и Преславъ, за Герилово Стояновъ мисли, че произлиза отъ Херули, за Дриновата книга „Заселение“, за Мала-Скленаржова въ Прага, Ригеръ за Венера Милоска, за Винаржицки, Schier.

Князъ Дондуковъ Корсаковъ

„Heerstrasse“, за градището Стъкленъ при Свищовъ, за големите развалини при Кюлевча и Преславъ, за Герилово Стояновъ мисли, че произлиза отъ Херули, за Дриновата книга „Заселение“, за Мала-Скленаржова въ Прага, Ригеръ за Венера Милоска, за Винаржицки, Schier.

26 ноемврий, срѣда. За ранната отидохъ у Стоилова. Въ канцеларията сварихъ Каравелова. Тамъ бѣха и Hoggueg и Mengesъ, които се дѣржаха приветливо къмъ този чудакъ, предлагаха му цигари. Каравеловъ разбира немски, френски, английски, чете, ала не ги говори; мръсень, неомитъ, съ бѣла връзка отъ време оно, руски старъ цилиндъръ, фракъ. Постоянно тупаше съ краката си и неспокойно кръстосваше стаята, като осукваше своята забѣркана черна брада, *blinzeldes Auge, grösstentheils zum Boden geheftet* [мижорещи очи, повечето втречени въ земята]. Следи отъ шарка по лицето му. Въ профиль отдалеко лицето му е доста



Петко Каравеловъ